

UITWIJKEN en **Kunstenplatform PLAN B** presenteren

KUNSTENPARCOURS STOKVELDEWIJK

Sint-Michiels

29 - 30 - 31 oktober 2021

Rondom het Stokveldepad ligt een charmante en onbekende Brugse woonwijk. Doorspekt van verborgen wandelpaadjes, aparte huis- en tuinarchitectuur en absurdistische stadsplanning vormt deze wijk het ideale decor voor een kunstenroute. Uitwijken en Kunstenplatform PLAN B sloegen de handen in elkaar en nodigden zes kunstenaars uit: **Gilles Dedecker, Nina de Vroome, Sebastian Dingens, Elien Ronse, Betül Sefika en Julie Van Kerckhoven**. Deze zes gingen, elk geheel op eigen wijze, de buurt ontdekken en ontrafelen.

Drie weken lang werd de Stokveldewijk hun thuis, maar ook voor PLAN B en Uitwijken. In de Veeweidestraat vonden ze een tot de verbeelding sprekend pleintje en installeerden er een barwagen en een herfstterras. Elke week werd een weekprogramma in de brievenbus gedropt. Een petanque-toernooi, een filmvertoning, een honden-fotoshoot, een thee- en tekensessie, een radio-uitzending: allerhande activiteiten passeerden de revue.

Te midden van dit gezellig najaarsoptimisme gingen de zes kunstenaars aan de slag. Ze spraken met buurtbewoners of maakten observaties. Wandelden en mijmerden. Ze noteerden in schetsboekjes en verdwaalden in het netwerk van straten en pleintjes, tuinen en verborgen grenzen, geschiedenissen en verhalen.

De werken die ze tijdens dit verblijf maakten, presenteren ze dit weekend in de vorm van een atypische kunstenroute. Laat je leiden doorheen de wijk, verplaats je in hun blik, en wie weet wat er komt bovendrijven.

Welkom!

Gilles aan het werk met de leerlingen © Flor Vandevelde

Gilles Dedecker (°1993) studeerde Vrije Grafiek aan de PXL-MAD School of Arts in Hasselt, maar is in de eerste plaats een tekenaar. Voor zijn tekeningen laat hij zich inspireren door dagelijkse indrukken en herinneringen, flarden muziek en tekst, of mensen en dieren die zijn pad kruisen. Vervolgens vertaalt hij zijn tekeningen op papier naar hout-snedes en etsen, of laat hij ze tot leven komen in performances of ruimtelijke installaties met hout en textiel. Op die manier bouwt Gilles beeld per beeld een eigen realiteit, waar de logica plaatsmaakt voor nieuwe werelden.

CULTUUR OP WIELEN,¹ HOEVE STOCKVELDT EN DE CHAPERONS

Gilles Dedecker

De leerlingen van het zesde leerjaar uit lokale basisschool De Kaproenen gingen samen met kunstenaar Gilles Dedecker, Flor Vandevelde van Uitwijken en meester Veenerick Vanhee op pad in de wijk. Hoe ziet de omgeving rond de school eruit? Wie zijn de burenen? En hoe ervaren we de wijk? Deze vragen vormen het vertrekpunt voor de creatie van een installatie voor de buurt. Elementen uit de omgeving en portretten van buurtbewoners werden getekend, buurtverhalen verzameld, en straatnamen heruitgevonden. De beelden die dit onderzoek opleverde zijn omgezet in surrealistische composities. Een bonte stoet van houten vormen waarmee beeld per beeld een kleurrijke installatie werd opgebouwd. Het resultaat is een speelse weergave van de buurt, een kleurrijk decor waar je als bezoeker doorheen beweegt en deel van uitmaakt.

De leerlingen: Arthur, Larissa, Quinten, Jessy, Riley, Koen, Abdel, Matheo, Charloe, Angelina en Sacha

Gilles over de wijk, zijn creatieproces, en de rondleiding die hij zal presenteren rond zijn werk.

Mijn eerste indruk van de wijk was dat het een soort op zichzelf staande mini-gemeenschap is. De klassieke lintbebouwing, de blokken woningen met opvallende modernistische balkons, ze trokken meteen mijn aandacht. Ook de straatnamen, Veeweide, Rietlaan,... spraken me onmiddellijk aan. De leerkracht waarmee ik samenwerk woont zelf in deze wijk en vertelde me dat het soms aanvoelt als een bungalowpark, een soort Centerparks, maar dan op een vrolijke, positieve manier. Ik vond dat een boeiende vergelijking.

Met mijn werk presenteer ik de persoonlijke indrukken die de kinderen opdeden in de buurt. Ze transformeerden die naar een beeldtaal. Ze hebben heel veel elementen gebruikt, die verknipt en ze vervolgens terug samen gegooid in nieuwe abstracte vormen. Het wordt eigenlijk een letterlijke vertaling op een absurde manier.

In mijn rondleiding wil ik de toeschouwers actief betrekken. Het belangrijkste daarbij is plezier. En herkenning. Dat het publiek elementen kan ontwarren tot dingen die ze herkennen.

Videostills uit 'Over de schutting' © Nina de Vroome

Nina de Vroome (°1989) is een onafhankelijk filmmaakster. Ze studeerde film aan het KASK / School of Arts in Gent. In 2016 voltooide ze 'A Sea Change', een documentaire over een maritieme kostschool in Oostende. De korte documentaire 'A Dog's Luck' (2018) is een portret van een groep politiehonden tijdens hun training. Haar meest recente film 'Globes' (2021) is een essayistische natuurdocumentaire die de band tussen mens en bij in kaart brengt. Daarnaast geeft ze les bij verschillende educatieve projecten, maakt collages, en gaat samenwerkingen aan als geluidstechnicus en monteur.

www.ninadevroome.be

OVER DE SCHUTTING²

Nina de Vroome

Ze toont me de stoep, de garage, de bijkeuken en zo naar de tuin, waar er kippen netjes in hun hok zitten. Haar moeder houdt van klassieke muziek en haar burens niet. Vroeger stond er geen hek tussen hen in, maar nu groeien er vlinderstruiken. Ieder zijn eigen muziek.

- Fragment uit een mogelijke voice over voor 'Over de schutting'

Filmmaakster Nina de Vroome maakt een wandeling door de wijk. De ene ontmoeting volgt op de volgende, en zo ontstaat een beeld van de verbindingen en scheidingen die deze wijk karakteriseren.

Video en Montage: Nina de Vroome

Kleurcorrectie en afwerking: Lennert De Taeye

Nina over de wijk, haar creatieproces, en de rondleiding die ze zal presenteren rond haar werk.

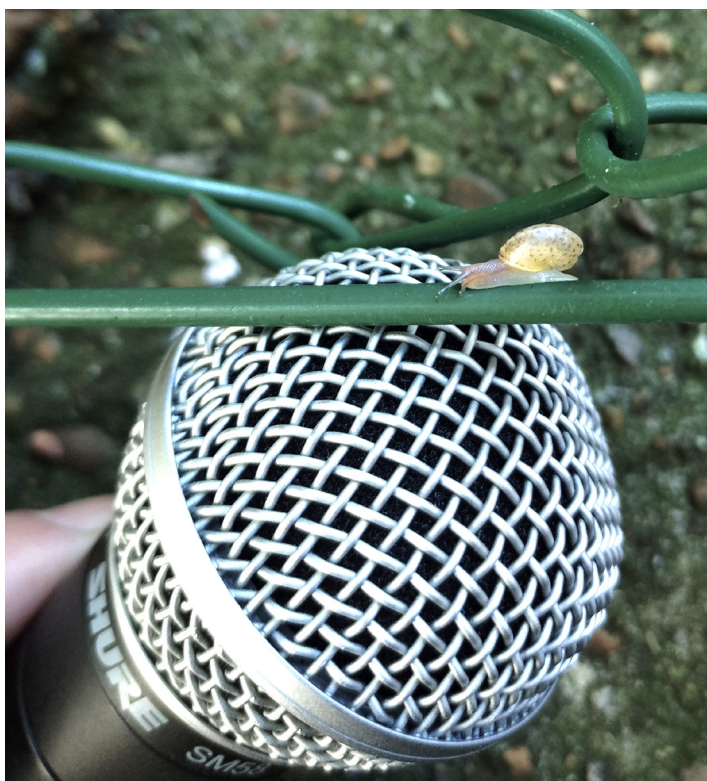
Ik kwam in de wijk aan en zag direct de groep bomen in het midden van het plein met een historische pilaar.

Een anachronistisch element in een wijk uit de jaren '70. De wijk leek wel om de pilaar heen gebouwd te zijn.

Ik heb een film gemaakt die een aantal ontmoetingen met buurtbewoners samenbrengt in een kleine vertelling. De film is documentaire, maar ook fictie, want in de voice-over vertel ik over de geschiedenis van de pilaar en over de mensen die ik ontmoet, waarbij het niet altijd duidelijk is of ik wel de waarheid vertel.

Iedere interactie is een spel waarbij je dingen uitwisselt, verborgen houdt en waarin je elkaar uitdaagt. Een ontmoeting met een filmmaker nodigt uit om een filmische ruimte binnen te stappen. In de film 'Over de schutting' word ik in enkele tuinen uitgenodigd. Iedere tuin is een kleine tentoonstelling, waarin bloemen, beelden en perken samen een compositie vormen. Het is een buitenruimte waarin de natuur zijn plaats heeft, maar die toch privé is. Hoe verhoudt het afgeschermd zich hier tot het publieke?

Mijn rondleiding zal je, samen met de film, een nieuwe blik geven op de wijk. We zullen een wandeling maken waarbij we stilstaan bij opmerkelijke plekken die uitnodigen tot verwondering. Er zijn ook een aantal mysterieuze zaken die de fantasie aanwakkeren. Alles is niet altijd hoe het lijkt.

Sebastian aan het werk in de wijk © Sebastian Dingens

Sebastian Dingens (°1983) studeerde klassieke muziek, audiovisuele kunsten en communicatiewetenschappen. Zijn werk balanceert tussen geluidsonderzoek, compositie en performance. Met behulp van field recordings bestudeert hij het landschap en observeert menselijke relaties. Hij delft naar onhoorbare geluiden in het water, mechanische trillingen in de aarde en electromagnetische straling in de lucht. Zo creëert hij met geluid een nieuwe wereld, met een eigen interne logica en structuur. Daarnaast werkt Sebastian als audiopostproducer, radiomaker en muzikant, hij ontwerpt pedagogische projecten en is lid van verschillende muzikale collectieven.

Sebastian Dingens

Met zijn geluidsopnameapparatuur trok Sebastian de wijk in, op zoek naar verleden tijdsbestedingen, vergeten herinneringen en nieuwe dromen. Want een wijk die uit stenen bestaat, komt door haar bewoners tot leven. Welke geschiedenissen verbergt een straat, een huis, een plein, het samenleven in een wijk? Het resultaat is een geluidsinstallatie op het snijvlak van geheugen, herinnering en landschap.

Sebastian over de wijk, zijn creatieproces, en de rondleiding die hij zal presenteren rond zijn werk.

Ik vertrek vaak vanuit het landschap, dus mijn eerste kennismaking met deze buurt was via de satellietkaart op Google Maps. Dat beeld leek me op het eerste gevoel heel 'Mondriaans', veel hoekige vormen en symmetrisch aangelegde straten. De eerste keer dat ik hier fysiek kwam vond ik het meteen gezellig; een soort 'hier-is-het-ok' - gevoel. Ik dacht ook spontaan aan de filmregisseur David Lynch. De brede straten, de vele huizen in dezelfde stijl, het gevoel dat hier heel veel gebeurt zonder dat je het ziet.

Tijdens mijn werkproces heb ik de tijd genomen om de buurt, de huizen, de straten, de bomen, maar vooral de bewoners zo goed mogelijk aan te voelen. Het grootste gevaar als kunstenaar is dat je een soort alwetendheid pretendeert en iets gaat doen in de zin van "voilà, dit is jullie buurt en dit (het werk) is voor jullie." Dat vind ik heel wrang.

Ik hoop dat ik ertoe kan bijdragen dat de buurtbewoners hun wijk ietsje anders bekijken, en dat ze dat ook achteraf blijven doen. Dat het een soort opfrissing van het collectief geheugen opwekt, en dat het de wat vergeten vertelcultuur terug onder de aandacht brengt. Nu leven mensen vaak tussen hun auto en hun voordeur, heel individueel. Als ik mensen daarover kan laten nadenken, ben ik heel tevreden!

In de rondleiding neem ik de mensen mee op een *sound-walk*. Mijn discipline is geluid. Ik hoor dezelfde geluiden als iedereen, maar we zijn ons vaak niet bewust van wat we precies horen. Daarmee wil ik aan de slag gaan.

- 0 Uitwijken karavaan (bar en verzamelpunt)
- 1 Gilles
- 2 Nina
- 3 Sebastian
- 4 Elien
- 5 Betül
- 6 Julie

aanbrugge
Biezenbos
Kraaienhof
Het Groeneveld
Binnenhof
Sint-Godelieve
Kaproenenhof
Galbertuslaan
Ten Putte
Rietlaan
Graaf Boudewijn I-laan
Ten Wagenbrug
Veeweide
Stokveldelaan
Rietlaan
N309
Het Brembos
N309

1

2

3

4

5

Videostills uit “En van lengte?” © Elien Ronse

Ik ben een witte Belgische hetero vrouw die hoogopgeleid is als beeldend kunstenaar, ik ben deel van non-monogame relaties en officieel leef ik onder de Belgische armoedegrens. Ik engageer me in projecten waar diverse disciplines samenkomen zoals hedendaagse kunsten, sociaal werk, politiek activisme, theoretisch onderzoek,... Daarnaast ben/was ik actief in relationele-collaboratieve projecten en organisaties zoals Manoeuvre, Cultureel Centrum Truck Stop, De Koer, Other Women's Flowers, **Para-instituut** voor KUNST en *precariteit*,... Ik behaalde een MA in Vrije Kunsten in Dutch Art Institute, een Advanced MA in Sint Lucas Antwerpen en een BA in Sociaal Werk.

www.elienronse.be

Elien Ronse

Ik was jarenlang niet bij een kapper langs geweest toen ik binnenstapte bij Kim met de aanwijzing “je mag kiezen welke kleur en hoe veel er van af gaat.” Ze kleurt mijn haar in haar lievelingskleur oranje, dezelfde kleur als de muren in haar huis. Twintig dagen later vraag ik hetzelfde aan Nathalie, waar ik me zo welkom voel door haar openhartigheid. Ik zit er voor het eerst van mijn leven onder een grote droogkap voor wat een eeuwigheid lijkt. Opnieuw twintig dagen later ga ik langs bij Christiane en Dimitri die samen overleggen wat ze van plan zijn, maar mij niet zeggen welke kleur tevoorschijn zal komen van onder het zilverpapier. Ondertussen zit een vrouw naast me die hier al 25 jaar lang wekelijks komt, soms ‘s morgens om 7 uur.

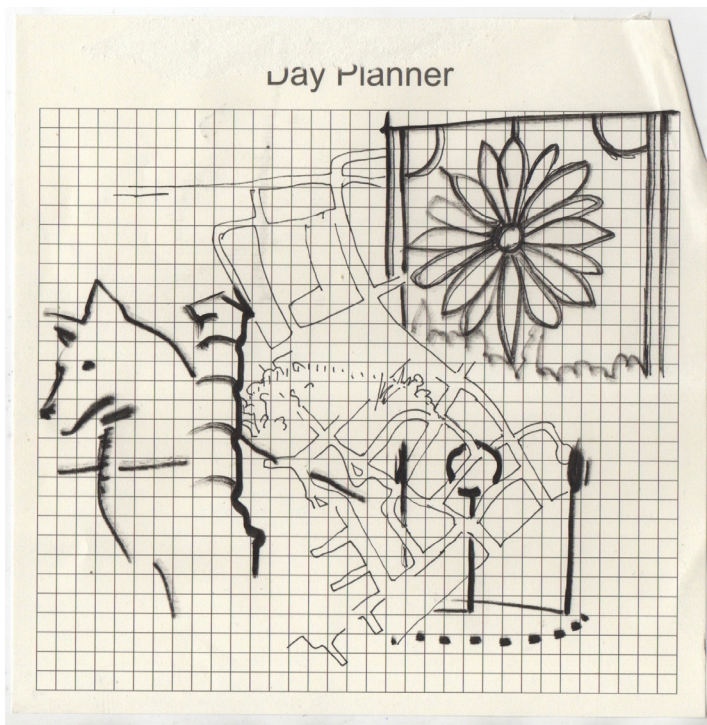
Elien over de wijk, haar creatieproces, en de rondleiding die ze zal presenteren rond haar werk.

Het eerste wat mij opviel in de wijk was de rust in de straten, met af en toe iemand die een hond uitlaat, enkel wat verstoord door scouts of KSA die tekeer gaan in het bosje. De paadjes die me brengen tot verrassende hoekjes gras tussen verschillende achtertuinen. De vele voortuinen die ik soms schuin oversteek om een hoek af te steken.

Wat me ook opviel waren de vele kapsalons op een kleine oppervlakte. Ik heb elk kapsalon bezocht en de kappers mochten kiezen hoe ze mijn haar kleurden en knipten. Ondertussen deelden we een gesprek over het leven en de buurt.

Ik vind het interessant hoe we in dagdagelijkse situaties vaak grote sociale en politieke onderwerpen aanraken, zonder dat we ons ervan bewust zijn. De gesprekken lijken gewoon, maar zijn eigenlijk zo bijzonder en vertellen veel over hoe we afhankelijk zijn van elkaar als mens.

In mijn rondleiding vertrek ik vanuit de gesprekken die ik had in de kapsalons. Er werden heel waardevolle en intieme dingen verteld die belangrijk zijn in ons leven. Door het over de hond, levensfases, de dood, het weer, seksisme, eenzaamheid, vakanties, depressiviteit,... te hebben, wil ik moeilijke en minder moeilijke thema's in hun ambivalentie bespreekbaar maken.

Uit het schetsboek van Betül Sefika © Betül Sefika

Betül Sefika (°1995) is beeldend kunstenaar, grafisch ontwerper en schrijver. In haar beeldend werk speelt ze regelmatig met het karakter van haar medium en zoekt ze intimiteit op met de toeschouwer via kleinschaligheid en leemtes. Ze stelde tentoon in OFGallery en Het Bos en verscheen in DW B en TIM magazine, waar ze als huisastrologe een horoscoop voor schreef en illustreerde.

Betül Sefika

Bezienswaardigheden die bekend zijn aan de ene kant van de wijk zijn dat niet noodzakelijk aan de andere kant. Betül Sefika poogde een circulatieplan op te zetten om de gevels te doen wapperen en de *schone* dingetjes uit te zaaien op andere plekken in de wijk. Curiositeiten worden aan elkaar gekoppeld en hun kopietjes bij elkaar gezet, zodat ze zichzelf kunnen introduceren in nieuwe omgevingen.

Met dank aan de bewoners die hun huis en verhaal openstelden en toestemming gaven om er een werk rond te maken.

Betül over de wijk, haar creatieproces, en de rondleiding die ze zal presenteren rond haar werk.

Tijdens het eerste bezoek stapten we af aan de halte zonnebloem, geloof ik, bij residenties de Klaproos en de Korenbloem. Er stonden toen twee met bloemen begroeide heuveltjes uit werfafval, waar vlinders rond aan het wapperen waren. Het was er muisstil en iemand maakte de opmerking “dat hij het gevoel had dat hij moest fluisteren.” Ook de term “kabouterdorp” viel.

Maar er is ook veel dat spreekt in de wijk. Plekjes zoals de pilaar, de rondpunten, bankjes, bomen, de Stokveldehoeve en zelfs een apotheek en een massagecentrum, die aangeven dat hier iets zou moeten gebeuren, ondanks de stilte waar ze nu in verkeren.

Mijn werkproces tekent zich voornamelijk door het verzamelen van dit soort zwaartepunten in de wijk.

Al hoeven die zeker niet architecturaal te zijn. Minder statische bezienswaardigheden zoals een gekke parasol of een stoel op een dak verzamel ik ook. Of verhalen van de bewoners. Of de opgezette vos achter een raam die ik ooit zag maar niet meer weet waar. De bedoeling is om de verzamelde plekjes of dingetjes naar beeldend werk te vertalen, deze met elkaar te linken en ten slotte uit te zaaien op andere plekken in de wijk. Hopelijk ontstaat er hierdoor beweging. Dat het ene werk een reden is om tot aan een andere plek in de wijk te wandelen.

Tijdens mijn rondleiding komen de verbanden tussen de dingen naar boven. Alle werken hebben een partner, of vormen samen een reeks. Of dat nu door de grootste mogelijke afstand is tussen de partners of ligt aan het karakter van de objecten zelf, zal dan en daar blijken.

© Julie Van Kerckhoven

Julie Van Kerckhoven (°1995) is beeldend kunstenaar, wonend en werkend in Brussel. Haar werk is een aaneenschakeling van fotograferen en filmen op al dan niet willekeurige momenten, waardoor er een steeds veranderend archief ontstaat dat ze overal met zich meedraagt. Dit archief past ze toe op verschillende situaties en plekken, gedreven door de vraag 'Wat is het nu dat we zien?'. Dit uit zich vaak in locatiespecifiek werk, niet zelden in de publieke ruimte.

www.julievankerckhoven.be

Julie Van Kerckhoven

Tijdens een wandeling in de Stokveldewijk raakte Julie gefascineerd door de jaren '70 bouwstijl die sommige huizen karakteriseert. Een opvallend kenmerk daarbij is dat de daken soms het gehele huis lijken te overdekken, van de grond af. Dat spreekt tot de verbeelding. Wat gaat er verborgen onder die grote daken? Wat blijft normaal gezien onzichtbaar? Ze fotografeerde de binnenruimtes van deze huizen, en door deze daken als element uit de wijk te tillen, speelt ze ook in op een ander iets dat haar fascineert. In haar thuisstad Brussel wordt ze immers elke dag overdonderd door een veelheid aan beelden, neonlichten en posters. Hier is alles serener. Door deze daken uit te roepen tot 'beelden', en deze publiek tentoon te stellen in de wijk geeft ze hier een antwoord op.

Met dank aan alle bewoners van de huizen waar Julie mocht fotograferen.

Julie over de wijk, haar creatieproces, en de rondleiding die ze zal presenteren rond haar werk.

Het eerste wat mij opviel in de wijk was het huis van Cathy en Luc, dat een dak heeft dat doorloopt tot op de grond. Ik ontdekte dat er wel meer zo'n huizen waren met een typische jaren '70-stijl. Dat werd het vertrekpunt voor mijn werk. Ik heb er aangebeld en vroeg om de ruimte onder het dak van binnen te fotograferen, om zo het onzichtbare zichtbaar te maken. Het zijn opbergruimtes met allemaal hun eigen specifieke orde en structuur. Je zal die vormen ook herkennen in de structuur waarop ik mijn foto's zal presenteren.

Met mijn werk wil ik vooral herkenbaarheid en verbinding teweeg brengen bij het publiek. Zodra ik binnenkwam bij de mensen, was iedereen heel open, en kreeg ik veel verhalen te horen. Mensen hebben, misschien wel deels in de nasleep van corona, echt nood om te kunnen praten met elkaar, om zich opnieuw wat meer verbonden te voelen.

In de rondleiding die ik presenteer rond mijn werk zal ik enkele van deze verhalen verwerken. Ik hoop dat de herkenbaarheid die daarin schuilt die verbinding kan voeden.

Foto's van de wijk: Leontien Allemeersch

Vormgeving: Lore Snauwaert
www.loresnauwaert.be

V.U. Kunstenplatform PLAN B vzw - Ewoud Vermote,
Honoré Longtinstraat 95, 1090 Jette

U!
WIJK
EN

KUNSTEN
PLATFORM
PLAN B

UITWIJKEN is een mobiel cultuurhuis dat naar de Brugse wijken trekt. Daar brengen we een divers en volledig gratis cultuuraanbod dicht bij de bewoners. De openbare ruimte is ons speelveld en onze doelgroep is allerbreedst: in ons cultuurhuis is iedereen thuis. We willen ook mensen bereiken die niet of weinig vertrouwd zijn met het reguliere cultuuraanbod.

www.uitwijken.be

Kunstenplatform PLAN B ondersteunt kunstenaars bij het produceren en presenteren van, en reflecteren over hun artistieke praktijk. Dit gebeurt doorheen locatiespecifieke projecten die zowel op eigen initiatief (Veldwerk, Kunstenfestival PLAN B), als op uitnodiging van diverse initiatieven en organisaties (zoals Uitwijken) tot stand komen. Terugkerende thema's daarbij zijn het collectieve, het niet-stedelijke en het kleinschalige.

www.kunstenplatformplanb.be

VRIJDAG 29 OKTOBER

19u:

**Openingspeech van
burgemeester Dirk De Fauw**

19u15:

**De Gitsy Streetband-
fanfare trekt de wijk in!**
Sluit gerust aan, ze wandelen
richting Veeweide t.h.v.
nr. 69, waar het startpunt is
van de kunstroute.

20u:

Optreden De Veeweiders.
Deze lokale, voor de
gelegenheid samengestelde
band, trakteert je op een
muzikale cocktail.

20u30:

**Ga op stap met de
kunstenaars door de wijk
en ontdek de verschillende
kunstwerken.**

ZATERDAG 30 EN ZONDAG 31 OKTOBER

11u-18u:

Kom naar het verzamelpunt
t.h.v. Veeweide 69 en ontdek
hoe je het **kunstenparcours**
kunt bezoeken.